

Karmelgemeenschap Bierbeek v.z.w.
Oude Geldenaaksebaan 2
B-3360 Bierbeek België

JEZUS, LEERMEESTER VAN DE HEILIGHEID

Ons heiligheidsideaal

De kennis van God waarin, zoals Jezus gezegd heeft, het eeuwig leven bestaat, verlicht niet alléén ons verstand, maar richt tevens héél ons leven zodat het God welgevallig is. Na ons de hemelse Vader te hebben doen kennen, leert Jezus ons nu wat wij moeten doen om Hem te behagen. 'Weest volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is' (Mat. 5, 48). In die korte formule openbaarde de goddelijke Meester ons twee waarheden: het voorbeeld van alle heiligheid is God, want God alléén is de volheid van de volmaaktheid, zonder schaduw van tekort of gebrek. Wat ons betreft, het is Gods wil dat ook wij volmaakt zijn, en wij zullen het zijn in de mate waarin wij de volmaaktheid van God zelf navolgen.

Maar hoe zou een arm schepsel de goddelijke volmaaktheid kunnen navolgen? Jezus, ons leven en onze meester, maakt het ons mogelijk, ons te transponeren van het natuurlijk in het bovennatuurlijk leven, waar wij deelachtig worden aan de goddelijke natuur. Dit bewerkt Hij door de genade die Hij samen met de ingestorte deugden en met de gaven van de H. Geest, voor ons heeft verdiend en ons ook voortdurend schenkt. Het geloof maakt ons deelachtig aan de waarheid van God, aan de kennis die God van zichzelf en van al het geschapene bezit. De liefde doet ons deelnemen aan de oneindige liefde waarmee God zichzelf en zijn schepselen bemint.

Toch kunnen wij de volmaaktheid, de heiligheid van God niet zien, want God, woont in een ongenaakbaar licht., geen mens is in staat Hem te zien. (1 Tim.6,16). Maar Jezus openbaart ons God. In zichzelf, in zijn werken en in zijn woorden laat Hij ons God zien. Jezus is dus de volmaakte leermeester van de heiligheid. Hij leert ons dat God wil dat we heilig zijn. Hij houdt ons in zijn eigen Persoon het hoogste en oneindig ideaal van heiligheid voor, en stelt ons in staat dat verheven ideaal te benaderen.

Onverpoosd ons best doen

Wanneer Jezus ons zegt: 'Weest volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is', stelt Jezus ons een model van volmaaktheid voor ogen, dat onuitputtelijk is. In vergelijking met de volmaaktheid van God heeft die van de grootste heiligen niets te betekenen. Jezus leert ons niet ingenomen te zijn met de graad van volmaaktheid die we bereikt hebben, niet tevreden te zijn met onze vooruitgang of onze pogingen, die altijd zo onbeduidend zijn in vergelijking met het zo verheven ideaal dat Hij ons voorhoudt. Daarom leert Hij ons nooit op te houden, nooit te zeggen: het is genoeg. Zolang we voortgang kunnen maken, gaan we nooit te vlug vooruit. Wie zou immers rechtvaardig kunnen worden zoals God het is, barmhartig zoals Hij? Zolang wij op aarde zijn, bestaat onze heiligheid juist in het voortdurend streven naar de goddelijke volmaaktheid. 'Streef ernaar', zegt Sint-Augustinus, 'zonder luiheid en zonder ophouden'.

Onder Gods oneindige volmaakheden heeft Jezus ons op bijzondere wijze de liefde geopenbaard. Daarom vraagt Hij van ons, wanneer Hij ons uitnodigt God te volgen, een intense beoefening van de liefde jegens God en jegens de naaste. Dit gebod, evenals dat van het streven naar de volmaaktheid, kent geen grenzen: nooit zullen wij het zover kunnen brengen dat wij God zo beminnen als Hij bemind verdient te worden. Nooit zullen wij de naasten beminnen zoals God hem bemint.

Zo nodigt Jezus ons dus uit op te klimmen tot een volmaaktheid, een heiligheid zonder grenzen en eist Hij van ons een voortdurende vooruitgang en ascese. Tegenover een zo

verheven ideaal zal hetgeen we kunnen doen altijd maar gering zijn. Onze Lieve Heer is echter met weinig tevreden als wij maar met heel onze goede wil ons uiterste best doen.

De kleine weg

Goddelijke Meester, welk een verheven ideaal van volmaaktheid houdt Gij mijn ziel voor! Met uw hulp wil ik die weg bewandelen, met als enig doel, aan uw onderrichtingen gehoor te geven, Gods wil uit te voeren en aan de hemelse Vader te behagen. Wanneer ik mij evenwel met de heiligen vergelijk, zie ik zo goed mijn onvolmaaktheid. Hoe moet het dan wel zijn als ik mijn ellende plaats tegenover de oneindige volmaaktheid van God?

Er is echter geen twijfel mogelijk, Heer Jezus, uw woorden weerklinken duidelijk in mijn geest: *'Weest volmaakt, zoals uw hemelse Vader volmaakt is'*. Dan weet ik niets beters te doen dan de vernuftige en stoutmoedige houding aan te nemen van de H. Teresia van het Kind Jezus. In plaats van mij te laten ontmoedigen, zeg ik met haar: *'Heer, Gij kunt mij geen verlangens ingeven die niet te verwezenlijken zijn*. Ik kan dus, ondanks mijn kleinheid, naar de heiligheid verlangen. Groter worden, dat kan ik niet. Ik moet mijzelf dus nemen zoals ik ben, met mijn talloze onvolmaaktheden; maar ik wil een middel zoeken om langs een kleine weg recht naar de hemel te gaan; een korte, kleine, geheel nieuwe weg.

Wij leven in een eeuw van uitvindingen: het is niet nodig nog langer trappen op te lopen; bij rijke mensen zijn ze heel handig door een lift vervangen. Ik zou ook een lift willen vinden om ermee naar Jezus te reizen, want ik ben te klein om de moeilijke trap van de volmaaktheid te beklimmen... De lift die mij naar de hemel zal voeren, dat zijn uw armen, Jezus! Daar behoef ik niet groter voor te worden, integendeel, ik moet enkel maar klein blijven en het steeds meer worden'. Uw armen, Jezus, zijn voor mij de H. Geest die Gij gezonden, de genade die Gij mij geschonken hebt: de heiligmakende genade, maar ook de genade van bijstand, waarmee Gij voortdurend de schreden leidt van hem die zich op U verlaat. Ik beken dat, als ik dikwijls de moed verlies, de weg van de volmaaktheid te lastig vind of stilsta omdat ik denk dat deze of gene inspanning of edelmoedige daad mijn krachten te boven gaat, het juist komt doordat ik vergeet tot U mijn toevlucht te nemen, mij in uw armen te werpen en uw hulp in te roepen.

Meester, die ons nooit in de steek laat, maar steeds bereid bent ons bij te staan als wij onze toevlucht maar tot U nemen, leer mij onophoudelijk, met een algeheel vertrouwen, tot U mijn toevlucht te nemen en uw bijstand in te roepen in elke moeilijkheid.

Bron: Van Hart tot Hart, 1962
Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.

Uitg. Karmelgemeenschap.Bierbeek 2018